

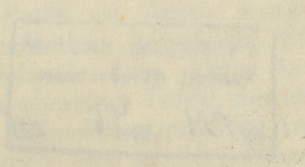
K° 514.

M. T. AKADEMIA
10 / 1936
KEZIRATTAR

K 514/3.

Arany László levelei kézirat

Az Arany László levelei kéziratok között találunk
több levelet Arany Lászlóval. Mind a leírásokban
is megismerhetjük az őt és a legjellegesebb munkáit.
A leírások között a legjelentősebbek: Arany Lászlóval
és a levele Petőfi Sándorhoz (A korszak I. számú száma).
Arany Lászlóval írt levelet a Nemzeti Művelődési
Intézetnek is. A levelet Petőfi Sándorhoz írták, és
a gyűjteményben Zoltánra, majd annak halála után Petőfi
Sándorra került át, aki a levelet végül Arany Lászlóval
közölte meg. Arany László levelei között van egy
levelet is, amely a Múzeumba. Ezt a levelet is
megismerhetjük, és az őt is, és az őt is, és az őt is.
Petőfi Sándor levelet küldött neki, és az őt is, és az őt is.
Ezen a levelet is megismerhetjük, és az őt is, és az őt is.
Arany László levelei között van egy levelet is, amely
a Múzeumba. Ezt a levelet is megismerhetjük, és az őt is,
és az őt is, és az őt is.

K 514.

K 514

A. N. MUZEUM KÖNYVTÁRA
Kéziratt. Névedéses.
34. 46.

M. T. AKADEMIA
10. / 1936
KÉZIRATTÁR

I.

Arany János elveszett kéziratai

(m.) Szendrey Julia levelesládájának kincsei között őrizett három ismeretlen Arany-kéziratot is. Mind a háromról tudott az irodalomtörténet, de mind a hármát *elveszettnek tekintette*. A három közül a legjelentősebb ereklye: *Arany Jánosnak első levele Petőfi Sándorhoz. (A katalógus 1. számú tétele.)*

Aranynak Petőfihez írott leveleit a Nemzeti Múzeum könyvtára őrzi. A leveleket Petőfitől özvegye örökölte, akiről a gyűjtemény fiára, Zoltánra, majd ennek halála után Petőfi öccsére, Istvánra szállt, aki a leveleket végrendeletében a Múzeumnak hagyományozta. Arany levelei közül azonban egynéhány nem került a Múzeumba. Mint most kiderült, azért nem, mert Julia egypár levelet különválasztott, *csupa olyat, amelyben vers is volt*, és ezeket a saját kincsei közé rejtette, Petőfi féltve őrzött kézíratai mellé. Ezeket a leveleket nyolcvan éven át elveszettnek kellett tekinteni. Közéjük tartozott *Arany-nak az első levele is*. Arany László, mikor édesapja levelezését 1888-ban közzétette, bevezető tanulmányában ezt írta:

„A Petőfivel váltott levelek . . . csaknem teljes számmal megvannak; az egész sorozatból alig hiányzik négy-öt. Sajnos, hogy a hiányzók közt van az a levél is, amit atyám válaszul küldött Petőfi első üdvözlétére. Ezzel kezdődött barátságuk . . .”

Tudjuk, hogy Petőfi és Arany barátsága a Toldi megjutalmazásával kapcsolatban kezdődött 1847 elején. Petőfi irt először Arany-nak, február 4-én. Hires levele így kezdődik: „Üdvözlem Önt! Ma olvastam *Toldit*, ma irtam e verset, s még ma el is küldöm . . .” A levélhez csatolta *Arany Jánoshoz* című gyönyörű versét. Arany erre szintén verssel válaszolt, s ez a verse ismeretes, mert Petőfi azonnal közzétette az *Életképek*-ben. De a vers eredeti kézírata, valamint a *kísérőlevél* — *eltűnt és az irodalomtörténet ezt a fontos levelet elveszettnek könyvelte el*. Szendrey Julia levelesládájából előkerült ez a levél is, amely a magyar nemzetnek egyik legértékesebb ereklyéje, mert Arany János első megnyilatkozása sajátmagáról. Megható a szalontai jegyzőnek szerénysége és önérzete, aki kész irodalmi programmal él falujában, ahol hitvány bérért naponta 10 órát hivataloskodik, s akinek társasága feleségén és két kis gyermekén kívül — Homér és Shakespeare.

1. Arany János első levele Petőfi Sándorhoz. Negyedrétaalaku fehér ivpapiros, négyoldalas (20×25 cm. nagyságu). Első oldalának az élén van a dátum: Szalonta, febr. 11., 1847. Alatta következik a vers: *Válasz Petőfi Sándornak*. Az első oldalt betölti a vers első hat szakasza. A befejező két strófa a levél második oldalán van. Ennek az oldalnak a többi része üres. A harmadik oldalon kezdődik az ismeretlen kísérőlevél. Megszólítása: *Viszont üdvözlésemet Önnek!* A levél betölti a harmadik és negyedik oldalt s a végén van Arany János kalligrafikus aláírása. Az elveszettnek hitt ereklye teljesen sértetlen állapotban került elő nyolcvanévi lappangás után.

(ml.) A Nemzeti Múzeum könyvtárában őrzött Arany-Petőfi-levelezés dus anyagában van Arany Jánosnak egy levele, amelyet 1847 szeptember 7-ikén küldött Szalontáról Petőfinek Koltóra. Azért Koltóra, mert Petőfi megelőző levelében értesítette Aranyt, hogy szeptember 8-ikán lesz az esküvője, s arra kérte barátját, hogy legközelebbi levelét már Koltóra címezze. Arany szóbanforgó levele tehát gratulálólevél is egyben az ifju házaspárnak. Ezt a hosszú, érdekes levelet a 12 kötetes nagy Arany-kiadás XI. kötete 32-es sorszámmal közli a 102–109. oldalon. A levél középső részében megemlékezik Arany arról, hogy a Honderü szerkesztője, P. Horváth Lázár, őt is megtámadta legutóbb, mérgehangu kritikát írván a *népköltőkről*, s ő róla azt a nevezetességet jegyezte fel, hogy „Petőfi által megénekeltetett s hogy Petőfit viszont ő is megénekelte”. Majd így folytatja Arany a levelét:

„Antikritikául az összes népköltészet nevében, egy verset irtam rá haragomban, melyet kibocsátani ugyan nem fogok, de neked mégis megküldök sub ‘/’-“.

Itt Arany László, a levelezés sajtó alá rendezője, ezt a jegyzetet teszi: „Nincs a Múzeumba jutott kéziratok közt“.

A hosszú levél végén Arany gyermekeiről, Julcsáról és Laciról beszél, s ezt írja:

„Megmondván nékik, hogy levelet...“

Itt Arany László ezt jegyzi meg: „A levél csak eddig van meg, többi része elveszett“.

Vagyis Aranynak ez az érdekes levele csonkán került a Múzeumba Petőfi István hagyatékából. Hiányzik a befejezése és hiányzik mellőle a sub ‘/’ alatt jelzett költemény.

Szendrey Julia levelesládájának kincsei közül ez is előkerült. (A katalógus 2. számú tétele.)

2. Arany János ismeretlen kézírata, amelyet 1847 szeptember 7-ikén küldött Szalontáról Petőfinek

Működ el csigány a rókáimat,
 Ráfizyöléim áriáimat,
 Hát a regis tudod,
 A fityve csak jellel sokkát,
 Éi mi kor a felet fogtál,
 Parafennak is jutott
 Paráda neje mi nem vaggunk,
 Megkövesem csak mialasunk.

Fűnt is van abban kár
 Hogy lábunk nem ill laugáim?
 Háj, háj, apró zánk rá.
 Fűnt csak tölle bajja
 Hogy a magyar nőket hallja?
 Háj, húj, dolójuk rá
 Paráda neje mi nem vaggunk,
 Megkövesem csak mialasunk.

Fűnt baj, ha mi nem bánjuk,
 Hogy fél szem a csigányunk
 P. kopott a Raagere?
 Urak körül nem kárkedik,
 Nékiük dívót minket pedig
 Jelvidámit vele.
 Paráda neje mi nem vaggunk
 Megkövesem csak mialasunk

Organ fűnt! igyunk egy susti,
 A jó kedv, én nem vici jut,
 Se nem dicsuris, vaggunk
 A nőse fűnt árcendáim,
 Villogasunk a javábau
 Mikor kedvünk vaggunk.
 Paráda neje mi nem vaggunk,
 Megkövesem csak mialasunk

Talpaun abí kurd te csigány,
 Könyvitéimk a nehe's igaz,
 Könyvitéimk egy kisit
 A levegő az rseuré,
 Parafent nőse is fél belé.
 Háj rá! tölle Jcsik!
 Paráda neje mi nem vaggunk
 Megkövesem csak mialasunk
 (Ez volna sae epe)

2
 7

Koltóra. Fehér negyedrétaalaku papiros (21,5×27 cm. nagyságu), amelynek mind a két oldala tele van írva Arany jellegzetes betűivel. Az első oldal tetején van a Nemzeti Múzeumban őrzött csonka levél „elveszett“-nek tartott befejezése. Így kezdődik: „*irok neked*“. A pársoros befejezés és az aláírás után következik *Virgula* /. jelzéssel Arany Jánosnak a levélben bejelentett ismeretlen költeménye, amelynek címe: *Falusi mulatság*, s amely nyolc nyolcsoros versszakban felel a *Honderü* támadására. A vers, mint Arany a címhez írt jegyzetében mondja: „*Nem népies (t. i. falusi mulatság), hanem a nép és költői érdekében akar lenni.*“

(ml.) Van ennek az ismeretlen Arany-kéziratnak még egy különös érdekessége. A vers után kétsornyi gyorsírás következik, ugyancsak Arany János kézírásával. Eddig semmi adatunk nem volt rá, hogy Arany gyorsírással is bíbelődött. Ez a két sor viszont arra vall, hogy *nemcsak Arany, hanem nyilván Petőfi is foglalkozott gyorsírással*. A két gyorsírásos sor pontos megfejtése dr. Téglás Gábor ur, Tóth Árpád és e sorok írója közös fáradozásának eredménye. A teljes és pontos megfejtés a következő:

„Még egyszer az Isten áldjon meg édes Sándorom. Intlek, kérlek és oktatlak, le ne rontsd valahogy magadat a patkolásban, mert nem csak a kis menyecskéé vagy, hanem a hazáé is.“

A gyorsírásos közlés tehát — Tóth Árpád megállapítása szerint — *diszkrét közlés* volt, kedves és jóakaratu figyelmeztetés a fiatal házas Petőfi számára, egészséges, oktató, baráti intés a nagyszalontai jegyző ur józan bajusza mögül.

Arany János a gyorsírást *Dobrossy Istvánnak* 1845-ben megjelent tankönyvéből tanulta meg, mert a tankönyv és a levél jegyei teljesen azonosak. Itt említem meg azt az érdekes dolgot, hogy mikor megmutattam dr. *Voinovich Géza* urnak Arany versét és két sor gyorsírását, meglepetten kiáltott fel, hogy Arany kézírataiban többször rábukkant efféle furcsa ákombákompokra, de azt hitte, hogy valami török- vagy arabbetűs másolat. A megfejtett két sor nyomán tehát valószínűleg kibetűzhetőek lesznek majd Aranynek egyéb gyorsírásos jegyzetei is.

3. Arany János „Barátomhoz“ című ismeretlen versének kézírata. Negyedrétaalaku kék papíron (20×25 cm. nagyságu), dátum nélkül, öt négysoros strofa, teljes névaláírással. A papír hátlapja üres.

(ml.) Szendrey Julia levelesládájából ez a harmadik ismeretlen Arany-kézirat. A vers nyilván *Petőfihez van intézve*.

vól. melled. Juleta ismerese es: Csókolom a keret Pesti bairisát
borra. el egyelőre a feleségét, La cxi. i. felely már iróbb.
ellem a his nyakait a bairisát. huzas el más a pari.
pat

En pedig, am usai ezen usóbbi levelellöt látom.
hogy esedne tivel és nem morogor söbbi mire a his
butya. Pince elfeledtem söbbi seiresedex. 1. Kij. Pelen
seben egy kint csokolgava. hogy. ha valóban seiresin
rik. koman axtang a vltigén sem csokvto. meg, mig
három liben meg nem maldatna. — sggg kivil nyitva.
mond, és nyögésig ölebe mardol

(jelenleg igen mirdess öhli.) barissal

Arany János

Virgula!

Fabus miltatsag *

Vigan fink! kued na' crigany!

Stomgyitoink a nekei igam,

Stomgyitoink egy kintis.

Et a nap a 70 rötone!

Ma a mirdis' elongede!

Igyunk bne! söllo Pcsik!

Baráds nejr mi nem vagyunk,

Megkövetem csak miltatunk.

Ura 'kap! ma igy megy a robot,

Ma mint pergetjűk a botot,

— Nem más, fejünk felett:

A k' megbire visabairjűk

Nem megcsajűk, nem berángjűk,

Ueint na egy felet.

Baráds nejr mi nem vagyunk,

Megkövetem csak miltatunk.

Fogad ötsem azt a leányt,

Brigyb, mid de sölse baid,

Ue páran nemak is,

Labad a tyingyt táncos vinni

Megsemeni és elvenni

Figény paraszat is.

Baráds nejr mi nem vagyunk,

Megkövetem csak miltatunk.

*1) NB. Nem népies. hanem a nejr és költői érdeklődés-akar lenni.

K 514.

MAGYAR
TUDOMÁNYOS
AKADÉMIA
KÖNYVTÁRA

[Faint handwritten text visible on the right edge of the page]

Barátomhoz.

Muszálok, hogy írjak holmi verset:
S mitly szivesen fogadnék szót neked!
De átkozott gebe az a Pégak
Dehogy nyargal, dehogy ' csak tipeg az.

Tegnap más, mint ha őrös kézdenék,
Egészen a toll-örögösig menék:
(De, varjú légye meg a rossz lovát
Micsa biztatim hogy, ez a lovabb!)

Ma kussmid' nyomatam fel, ha így talán
Egy kis Petőfisisig ragadna ram:
Lekarcolék egy pár "horzát" "felé"
Csuklott a mírta s ram rivalt "elég!"

Mit is harvontalanokodum vele
Mikor szivem szibajjal van tele.
Vendige jött s arvat sok a dológ,
Minden kis érlelem süvög-förög.

Bölcsh' feles meg ' löt-pot csejtalan
Pegymisbe jütközök minduntalan.
De new csoda a szív vendige nagy
Sigen kedves nekik, mert az te vagy!

Arany János

Sikerült megállapítanom, hogy Arany ezt a verset 1847 novemberében írta, Petőfiék szalontai látogatása után és 1847 november 11-én kelt leveléhez csatoltan juttatta el Petőfihez. Magát a levelet a Nemzeti Múzeum őrzi az Arany-Petőfi levelezés darabjai között. Ebben a levélben ugyanis benne van a versnek több jellegzetes szava, úgyhogy nem férhet hozzá semmi kétség, hogy a levél végeztével a prózai kesergés verssé alakult ki, s ezt is elküldte Arany barátjának. Petőfi ugyanis állandóan unszolta Aranyt, leveleiben és Szalontán nyilván élőszóval is, hogy írjon mennél többet. Erre feleli Arany november 11-iki levelében a következőket:

„Ha látni akarsz döglött *pegazust*: siess hozzám. Elmeneted óta nemhogy a költés, de még a verscsinálás sem megy. Tudod-e, miféle mesterembség ez a verscsinálás? Ez, pajtás, a kővágásnál csak százszorta nehezebb valami, ezelőtt én sem ismertem, de a napokban megpróbáltam. Az ember leül, kitalál sok *tollrágás* után egy címet...“ stb

A *pegazus* szó és a *tollrágás*, amelyet csak én huztam alá, benne van a versben is, amelynek megértéséhez további magyarázattal is szolgál a levél, amely második felében tréfásan felsorolja, mi mindent felejtett ott Petőfi és felesége Szalontán októbertévi látogatásukkor. A felsorolt tárgyak között ugyan nem említi Arany semmiféle kucsmát vagy kalapot, de lehetséges, hogy Petőfi végleg otthagya Szalontán a régi kalapját és újat vett, vagy pedig Aranynak valamelyik kalapjáról vagy kucsmájáról van szó, amelyet Petőfi is föltett a fejére barátjánál. A harmadik versszakban megmacskakörmözött „hozzá“ és „felé“ tréfás célzás Petőfi „Hozzá“ című versére, amelynek első sora így hangzik:

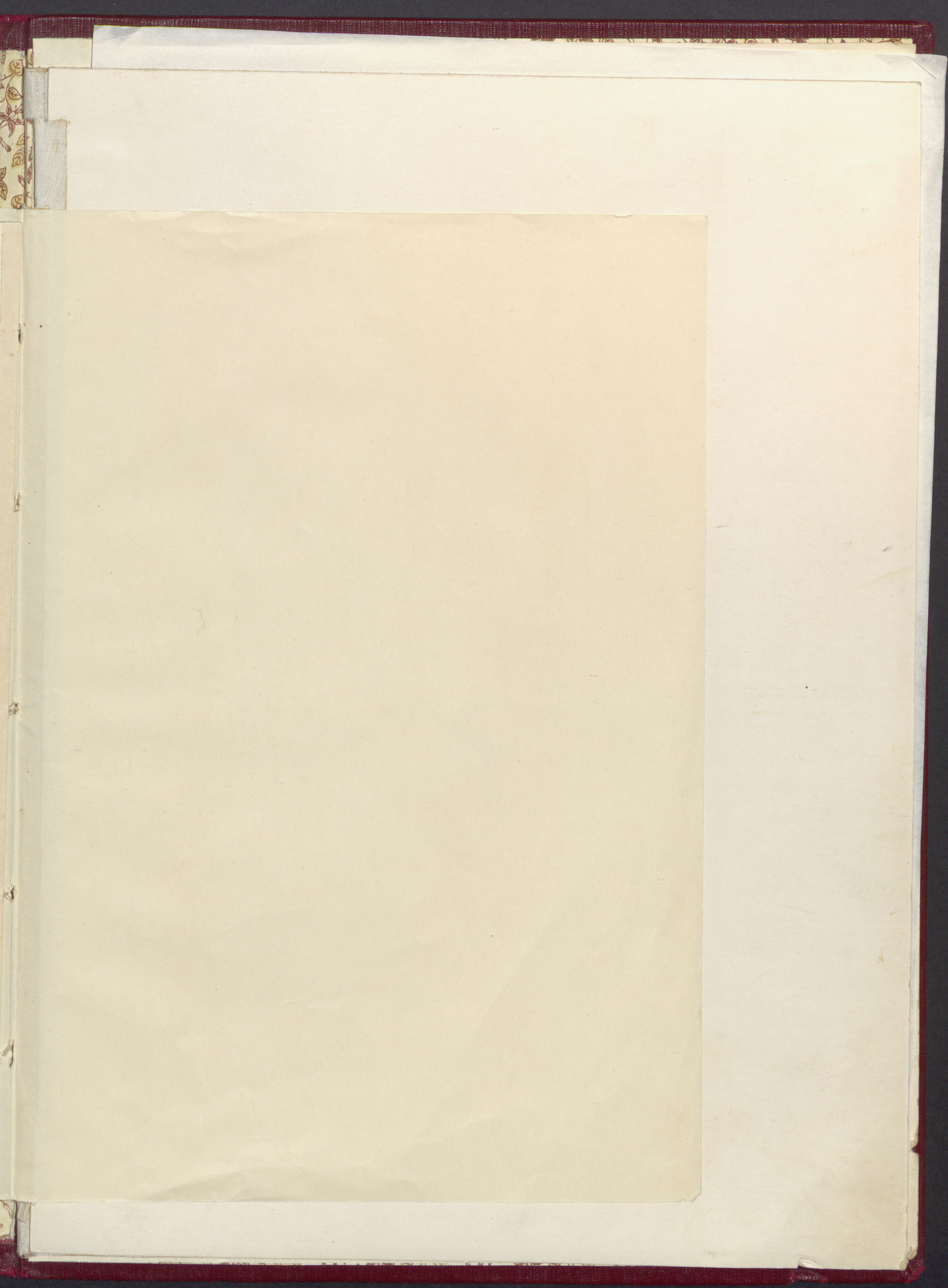
Szent borzalommal nyujtom im *feléd*...

Ha mindezt az előzményt tudjuk, a versnek minden szava teljesen érthetővé válik, s a kesernyés tréfálkozással induló költemény két utolsó versszaka, amely *szin-arany*, teljes szépségében kapja meg és gyönyörködteti az olvasót.

*

Ezt a három Arany-kéziratot őrizte meg Szendrey Julia kincsei között, nyilván azért, mert mind a háromban vers van. Mind a három kézirat a Nemzeti Múzeumba kívánczik, hogy teljessé tegye az ott őrzött Arany-Petőfi levelezést. Az 1. számú *tétel* Arany első levele Petőfihez, a 2. számú *tétel* Arany 1847 szeptember 7-ikén kelt levelének a befejezése, a 3. számú *tétel* pedig Arany 1847 szeptember 11-én kelt levelének a melléklete.

Az Arany-kéziratok kiadói joga a szerzői törvény értelmében a *Franklin Társulatot* illeti meg. E katalógus a *Franklin Társulat* engedélyével közli a kéziratok hű fakszimiléjét. A kéziratok szövegének utánnomása egyébként tilos.

K 514.

Sikerült megállapítanom, hogy Arany ezt a verset 1847 novemberében írta, Petőfiék szalonjai látogatása után és 1847 november 11-én kelt leveléhez csatoltan juttatta el Petőfihez. Magát a levelet a Nemzeti Múzeum őrizi az Arany-Petőfi levelezés darabjai között. Ebben a levélben ugyanis benne van a versnek több jellegzetes szava, úgyhogy nem lehet kétség a tényről, hogy a levél végzőjevel a prózai kesergés vesztésével és ezt is elküldte Arany barátjának, Petőfi ugyanakkor a megszokott, unazolt Aranyt, leveleiben és Szalonján nyilván elismeri, hogy igen menősebbet. Erre felel Arany november 11-én leveleiben a következőket:

Ha léni akarsz díjjal, megérdemled, sőt hozzám. Elmentem én nemhogy a költés, de még a verselésre sem megy. Tudod-e, miképpen mesteremberek az a verselés? Ez azóta, a követségnek csak a legrosszabbul néztek ki az országban, de a megérte megértek. Az embernek, ki ezt csak fölényesen tudja, csak...

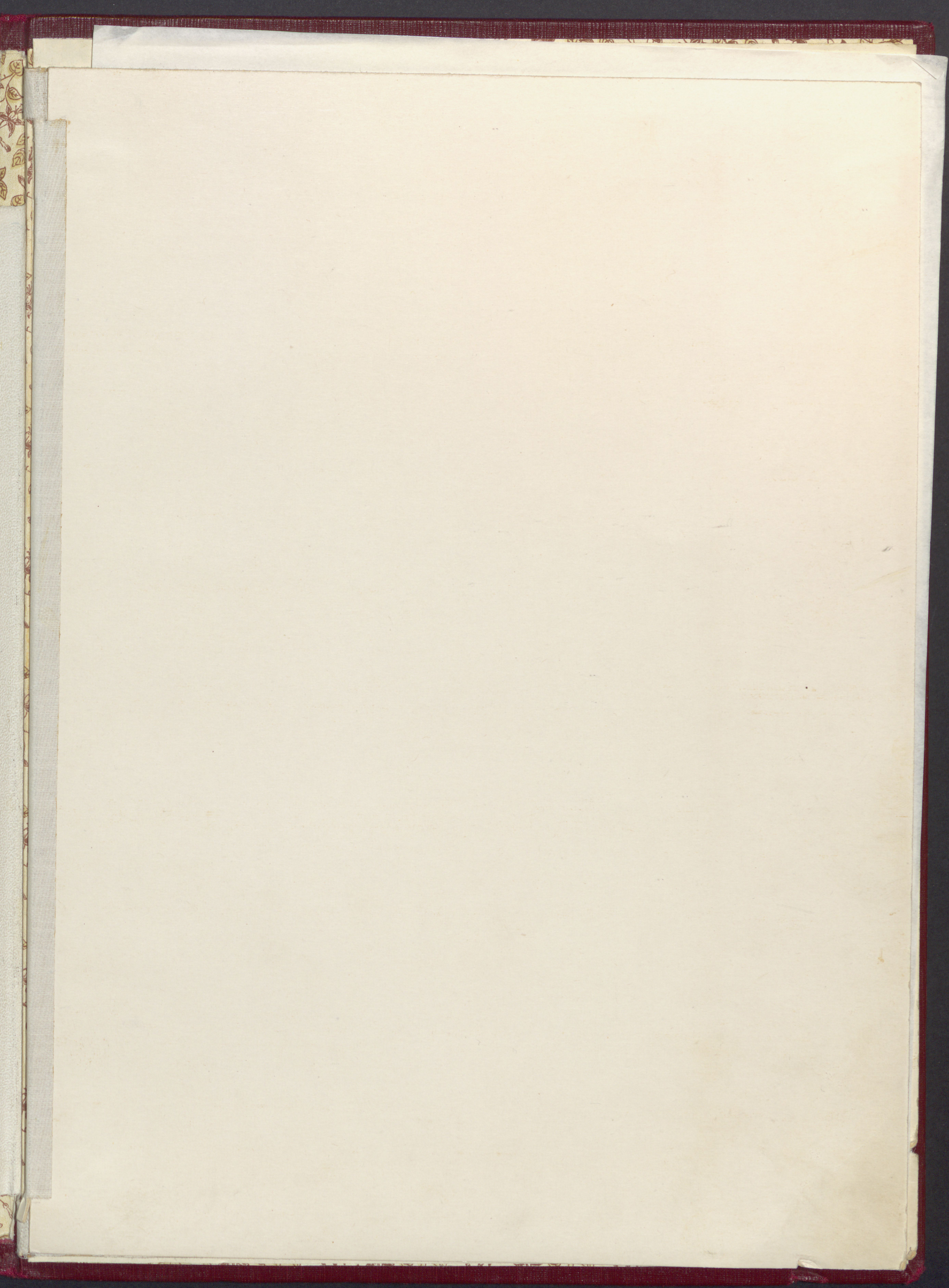
A versnek való és a tollrógnak, amelyet csak én tudok, nála benne van a versben is, amelynek megértéséhez le kell nyitni a magyarra fordítást is szolgál a levél, amely második felében bővebben felsorolja, mi mindenit felejtett el Petőfi és felesége Szalonján októberi látogatásukkor. A felsorolt tárgyak között ugyanis nem említi Arany semmiéle kávémat vagy kalapot és a kesergőt, hogy Petőfi vesztés után Szalonján a régi kesergőt és utat van, hogy csak Arany és felesége kávématot és kávématot, sőt az, amelyet Petőfi a kávématot a kesergőt jánál. A kesergőt, amelyet a kesergőt, amelyet a kesergőt és a kesergőt, amelyet a kesergőt, amelyet a kesergőt...

Sőt bevallom, hogy én is...

Ha mindezt az előzményt tudjuk, a versnek minden teljesen érthetővé válik, s a kesergés népszerűségének köllemény két utolsó versszak, amely...

Én a kesergőt, amelyet a kesergőt, amelyet a kesergőt...

Ha mindezt az előzményt tudjuk, a versnek minden teljesen érthetővé válik, s a kesergés népszerűségének...

A.M.M. MUZEUM
KÖNYV
TÁRA

K 514/4.

Batavia, febr. 11. 1847

Jr.
Tante

Petite Sandornate

Levana keltom...
Orit a...
Käsi...
...baraint...

...kelyad...
...miten...
...hoyan...
...velas...

Est mitly...
Maj...
...miten...
...velas...

...miten...
...velas...
...miten...
...velas...

...miten...
...velas...
...miten...
...velas...

...miten...
...velas...
...miten...
...velas...

1. A. MUSEUM
KÖNYV-
TÁRA

Kalonca, febr. 11. 1847.

Válasz

Petöfi Sándornak.

Lavara lettem, minz a bomlott csimbalom;
 Örüül a szívem és mégis sajnó belé,
 Hányja-vesi a hab: mért e nagy jutalom?
 PETÖFI barátul mégsem érdemele.

Stízen pályadíjúl ek nem volt kisűzve.....
 Szerencse, isteni jó szerencse nekem!
 Máskép szerény művem vesém vala küzbe,
 Mert hogyan lett volna nyerem reményemem?

És mily sokat nyerek! Pusztán a pályabér
 Majd elhomályosít midőn feleim ragyog:
 De hát a raadás..... Lettem letkeig ér
 Hogy drága jobb kéred veszélyosa vagyok.

S mi vagyok én, kéred. Egy népi sarjadék
 Ki közzömnek élék, érette, általa;
 Sorsa az én sorsom s ha dalra olvadék
 Ott honn leli magát ajakimra dala.

Akarsam köréből el-kivándorolni:
 Jött a sors kereke és uszfelre vágott
 S midőn virrafelé bujtokolnék, holmi
 Tisike körül fedrem egynehány virágot.

Jönek a búgondok úri csimborának,
 Örebarátaikunk, örebarátaikunk szépen:
 En korosús fűztem, ök hamiskodának,
 Elrepiék fűzrem fel elkeszülteben.

4.

Végre kimvet leltém: házi boldogságot,
Melly annál bevest, mert nem szükség örökeni;
Es az éza partján ama hü barátot .....
Nem is merem volna többet reményleni.

Most, mintha issököv esapna sükk lakumba,
Eger es világit telkemben leveled.
O mond meg nekemmel, ha fölkeres Jompa,
Milly igen merestek DEED s öt is veled.

A.

Kiszonos üdvözlésemek Önnel!

Ha versem, levelem kavarnak tűnik fel Ön elve. ne csodál,
köttek rajra. Parlagi művészi, mine együgyű
pörleány, elpirul a dicővételén s önrefüggéslen
szavakat rebeg. Február 10-edike — ha szabad törpe,
ségeket írni dolgokhoz hivatlanom — úgy rohamo
meg a kínáztatással, mine Macbethet a diadalnap:
rajta tévusra ne ragadtassam általa! Előbb a
szükséges diktálás a fővárosi újságokban, az
után a Szépirodalmi Szemle, azután Vahus Jm.
re levele s végre, mi a többiek koronája:
Levél Pestifiról!..... Hol veszek erőt
megérdemelni ezt!.....

— Önnel elveis a nép és költészet fe-
lül forró kebellet versem..... hisz nekem ön
csiből is azt kell tennem! Nemteni költés-
zetet csak azonnal romélek, ha előbb népi
költészet virágozott. Hisz volna Ön huzza,
ha valaki bizony népi mellemben és nyelv-
ven írt (komoly) epusra vesne fejet? Chi-
maera lenne ez.....?

Magamtól írjak: de mit? Hogyan érde-
kelhetnek Ön az én hűköz napjaim? —
Nem épen komolyosan jurott iskolai pályám
derekától ábrándim kínos csuporokhoz veset-
tek, mellynek művészet, mine nyakon ön-
sés jeget vízzel, akárk is kiábrándított
volna. Hisz hónap selve odahagyttam,
s külföldemre visszatérve, miér jegyzői

A.

2.

minőségben, hivány évi bérére naponként egyremás.
ra 10 órák hivatalban vagyok. A többi időmet
résztint kerestess nőm s két kis gyermekem,
résztint Homérom és Shakespeare-em fordításá-
gában töltöm el; — s talán sohasem érinsek
vala lábaim az irói pályára ha a fent
iskolatanál am a Szilágyi József nálam
két évig mindennapra nem teszi.

De jól tudom, hogy kilepsem. Hasznos
tam általa az irodalomnak, Lászlóval ma-
gunknak. Az irodalomnak, mert ő is egy vllly
pép velem irására irónítottam; magunknak,
mert ő is, kis annyira biztelek, baráti
jobbja nyújtá felém. Isten áldja meg Őt
mindenkéért.....

„Áldja meg az isten ezen a világon,
Még a másikon is, fiavemből kívánom.“

hízelve keress barátja
Nagy János

K. 574
2.

ma,
ex
m,
ik
m
p
h

2.

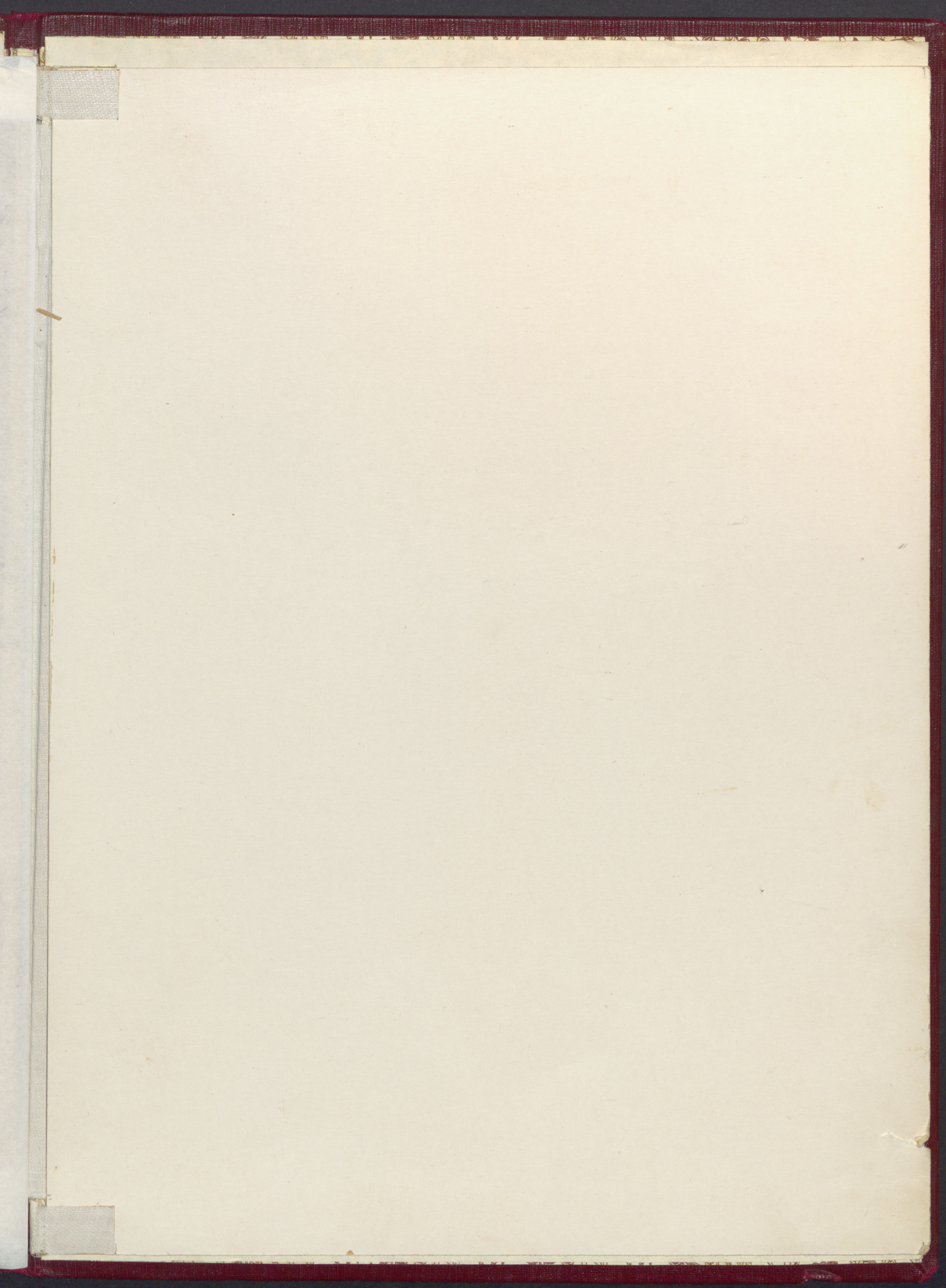
mindégyben, hűvöngy és bűvés napunkin egyre mé-
re 10 óráig hivatalosan ragyok. A többi minden
részen Peresess név és két kis igazolással.
részen Honvért és Szakcsiparomni társas-
gában részesülök. A többi részben értemek
Nata lábaim az úri pályán ha a főt
iskola társaság. Szilágyi József néveltem
két éng minden napra nem teszi.

De jól tudom, hogy ki lepszam. Szavak-
tan általa az úri alomnak, kedvelem me-
ganaak. A mindentem, mert őne egy vili-
pép vez arján városvittem, maggyrak,
mert őne hűvöngy bűvészet, bűvés
jól jár nyugta jelen. Jelen aida meg őne
mindenkert...

~~Mégis meg a...~~
Meg a vállam is, fővenből kívánom.

széles Peresess Baranya
Nagy József

Másolat a 212-1936. iktatószámú darabról:

Országos Széchényi Könyvtár Budapest, VIII., Múzeum-körut 14-16.
236/1936. Tekintetes Lantos Adolf könyvkereskedő urnak, Budapest.
Ezennel igazoljuk, hogy az Ön birtokában levő alant felsorolt
Arany János, Szendrey Julia és Tompa Mihály eredeti kéziratok
csak átmenetileg voltak a Magyar Nemzeti Múzeum Országos Széche-
nyi Könyvtárának birtokában és vásárlásunk stornirozása folytán
kerültek vissza az Ön birtokába. A kéziratokon levő bélyegzőnk
a kéziratok kimélése céljából nem távolítottak el és ugyanezen
oknál fogva nem jeleztük bélyegzővel a szokásos módon a kézira-
tok visszaszármaztatását. Arany János első levele Petőfi Sándor-
hoz - Szendrey Julia, Petőfi versek másolatai /Három madár. - Da-
lain/ - Szendrey Julia "Erdő" 11. levél - Tompa, "Virágos" c.
verskézírata - Szendrey Julia versei és Töredékek - Szendrey
Julia, Heine fordítás - Sz. J. jelzésű apróbb jegyzetek és egyéb
ismeretlen kéziratok.

Budapest, 1936 június hó 8. Dr. Fitz József főigazgató s.k. -
Magyar Nemzeti Múzeum Orsz. Széchényi Könyvtára Budapest P.H.

A másolat hitelül:

Budapest, 1936 június 12.

10/1936

V. K. K.
főkönyvtárnok

M. M. MUZEUM
KÖNYV-
TÁRA

